

Harra L. S. S. Ísvirkis-Jótur.

Einaferð enn hefur blaðstjóri »Dimmalættingar« verið frammi við langari jóturgrein, eini trúttan og illgitan, ranglesing og beinleiðis ósannindum um »Ísvirki« og P. M. Dam. Vit skulu loyva harra L. S. S. óampaðan að jótra so leingi, ið hann vil um helta mál, tá ið hann og hansara flokkur ekki tykjust at eiga annað fódur.

Vit kunna tó ekki lata vera við at stuttleika okkum yvir »Dimmalættingar« nervosu hopp. Í næstseinastu grein um Ísvirki víkjur blaðstjórinn undan við teirra undanförsu, at hann ekki hefur nóg mikil »íntim« kennskap til tað »ínterna« í málinum, meðan hann nú í seinastu grein ekki aftrar seg við at tala sum hann, ið »kennir hjörtu og nýru«, ekki minsta brævið ella kalkulasjón er honum ókunngin o. s. frv. Men alt er leyst, vill illgitan »fór tilfallet«. Frystfiskakalkulasjónir, sílækspeisjónir, arkalkulasjónir o. s. frv. vóru sjálvandi gjordar av specialkonum monnum. At tær ekki hildu, hava vit ongum klist fyrri, men einans víst á ta skiftandi figgjarræmning og kollveitling í markaðarlöndunum. Tað var, sum prógvað, tó ekki henda »inflásjón«, ið tók lívið av ferskiskamálinum, men einans politiskt-ovursintir figgjandar her heima!

Til trúttanina, at Ísvirkisfyrirtekkan einki fekk at týða fyrri útflutningin, hava vit sagt, at tað sindiríð av kvota, ið Føroyingar hava, hava teir upp á grundarlag av tí, ið Ísvirkisfyrirtekkan hevði útflutt.

— »Dimma« kann hoyra tað einaferð aftur, eins og at tað er drápspolitikk afturhaldsins, ið er orsökina til, at tað í ferskiskamálinum nú stendur í botni!

Vit hava hildið okkum einans skylda at sagt sannleikan um mannagongdina í tí upp og upp

„SMØRLÍKA...?
„Ja, ... vitaminir!!!

og uppaftur jótraða Ísvirkismáli. Hann er besta og einasta holla avgerðin. Og sannleiki er nóg mikil hjá okkum. At hann er illa sæddur hjá summum, er at harmast yvir. Men hann er — tross alt illsinni — nóg sterkur at áklaga all afturhaldið, drápsmenninar. Og vit kunnu tess vegna fata, at ein politiskur stríðsmaður sum blaðstjóri »Dimmalættingar«, ið hefur onga politiska hugsjón, onga »íde« at berjast fyrri, men einans »flokkslari«, at hann, sum er settur til hovuðsverjara fyrri ein flokk, ið kann vera ein »íntet«—altmúgt —Parti«, at hann, sum er so gyrdur í brókur, má triva í hval, ið fyrri er, fyrri at grýta niður hugsjónir, ið eru hesum »íntet«—altmúgt —Parti« til skaða, deyðaskaða.

Og hví skal persónurin P. M. Dam sleppa undan?

L. S. kundi spart seir royndina at umbera sín atburð við at áljugva P. M. Dam at leypa á einstakar menn har, ið hann leggur upp á kroppin á systeminum, ið hefur rent alt í rot.

Burturspillur ómakur!
Allir skilja hann, allir kenna hansara tungu og ómöguliga uppgávu at geva einum hugsjónarleysum flokki lív.

Tað ger okkum illt, men tað er beinast, at spáa hesum illa býrða stríðsmanni, at hetta hansara hugsjónarleysa stríðið, hvors hovuðsvápn er at meyla um og illgita einstakar menn, hjálpur ikki longur. Tað er ikki menninar, men leiðurnar, »hugsjónurnar«, ið hitt politiska stríðið nú eisini í Føroyum skal koma at standa um.

Og hvat skal hin »íntet«—altmúgt Partiemand« gera í hesum stríði? So ultiðvellaður má hann koma at kenna seg at standa.

Uppreisnarmannaringurin um Madrid sprongdur.

Stjórnarmenninir hava í seinastani í stríðnum við Madrid vunnið í hvørjari syftu. Teir hava tíkið tann eina heyggin fyrri og annan eftir, og landsbý eftir landsbý hava uppreisnarmenninir noyðst at rýmt. Í Universitetsbýnum eru um 10.000 uppreisnarmenn so at siga avskornir øllum sambandi við »meginherin« hjá Franco. Madrid er so státt við at vera heilt bjargað frá uppreisnarmanna völdum, og stríðið tykist at hava fingið eina avgerandi vend.

Cigarkassetræ so Kanel og Sand so stødt Peber.

I sidste Nummer af Statens Husholdningsraads Meddelelser refereres en Del interessante Udtalelser af den kendte svenske Videnskabsmand Dr. Harald Huss om Forening og Førfalskning af Fødevarer. Det er jo en kendt Sag, at en Del af vore kostbare Fødemidler forringes ved Forening med Plantedele, Sand og lignende; det gælder saaledes Krydderier, Kaffe, The, Kakao, og ofte er det ikke let at finde Grænsen mellem den saakaldte »naturlige« Forening og bevidst Førfalskning. Naar der er en temmelig stor Procentdel knust Cigarkassetræ i Kanel, er der selvfølgelig noget galt, og for meget Sand i Peber er heller ikke heldigt. Spørgsmaalet er ofte af international Rækkevidde — hvor er Førfalskningen egentlig sket?

Rug i Kaffen og

Sten i Ærterne.

I Kakaoen er der ofte værdiløse Kakaoskaller, som giver grumset Bundfald, og i nogle Tilfælde er der iblandet Mælkpulver. Kaffen har man forfalsket med Tilsætning af Rug

DER ER SUNDHED I FÆRØSK MARGARINE VITA NR. 1.

og Cikorie, og selv The har vist sig at indeholde 22 Procent Foreninger, erklærer den svenske Videnskabsmand. I tørrede Ærter har en Trediedel af Vægtmængden været angrebne og misfarvede Ærter samt fremmede Frø, Frugter og Smaasten! Hvad angaar Førfalskningen af Krydderier, er saadan Trafik jo en indbringende Forretning. — Sætter vi saaledes, at et Krydderi koster 5 Øre pr. Gram, bliver Prisen 50 Kr. for et enkelt Kilo, og naar man opererer med saa store Summer, vil selv en procentvis lille Forretning give en betydelig foretøgt Fortjeneste.

Ingen Lovparagraffer om den Slags Kalamiteter.

Statens Husholdningsraad benytter Lejligheden til at pege paa Spørgsmaalet en Revision af Levnedsmiddeloven, og som bekendt har Justitsministeren allerede stillet en saadan Reform i Udsigt. Der synes jo at være Enighed om, at den danske Levnedsmiddelov af 1903 trænger til en Revision, som kan gøre Loven anvendelig i en lang Række Tilfælde, der ikke nu kan rammes af dens Paragraffer, bl. a. af den Grund, at Levnedsmiddelforsyningen i Dag sker efter væsentlig andre Linjer end for en Menneskealder siden. — Derfor kommer Revisionen ogsaa nu!

Trolari farin á land á Sunnblarhólmi.

Í gjár frættist, at manningin, 14 menn, av belgiska trolaranum »Duchesse de Brabant«, Ostende, ið farin er á land á Sunnblarhólmi, var bjargað á Vágeiði.

Posturin frá »Island«.

Týsmorgunin fór »Island« á land á Isle of May við Leithsfjørðin. Hetta hendi í tjúkkum mjørka. Tað eydnaðist at bjarga pakka- og brævpóstin, sum kemur til Føroya við Íslandsbátinum »Brúðarfoss«, ið fer frá Leith 21.

Kapppróðrafelag ið

hefur latið úggjumannafarið »Havnarhátur« lúta burtur. — Seðilín, ið vunnið hefur er nr. 1644.

Rætting.

Seinasta stykki í greinini »Spania« er komið pára tvørt fyrri. Har skuldi standa:

»Vi haaber, at vore hjemlige Katolikker ikke er imellem »odjór« der forherliger dem, der myrder Arbejderne, der kæmper for Livet, for Hustru og Børn.

Framsýning

hefur vevingsarkúlin á Føroya Fólkaháskúla av teim lutum, ið vovnur eru á trígga mánaðaskeiðinum, sunnudagin 18. og mánadagin 19. í hesum mánaði frá 2 til 8 s. p.

Hellesens Flyve-Konkurrence.

Alle Kuponer maa være indsendt inden den 30. April til Flyvebanken, Hellesens, Aldersrogade 6, København Ø. for at deltage i Lodtrækningen. Flyver-Album tilsendes saalænge Oplagrækker mod 25 Ø. i Frimrk. til

FRITHIOF WELLEJUS
I GØRGINI KØBENHAVN

3) Ein myrking.

TRYGVI:

Og tað, veit eg, er nakað, ið gott er.

SIGVALDUR:

Nú komst tú beinast! Tú hefur higar til dags gingið og malið her uppi í tíð og ótíð, men nú skal tað koma til ein enda við tí, tí Gunhild hana lært tú ikki. Hon skal ikki hava ein sovorðnan yrkjara, sum altíð gongur sum í einum dula.

TRYGVI:

Hetta vóru herð boð, men tað man ikki vera álvara av tygum.

SIGVALDUR:

Tað er mitt rama álvara. Hvussu er atburður tín har niðri í Malarhandlinum? Tú gongur...

TRYGVI:

Eg haldi meg gera starv mitt líka so væl sum onkur annar.

SIGVALDUR:

Kneivilsettur, bit meg ikki av! Tú gongur og gænar og strýkur tær gjøgnum hárið. Um onkur vil keypa okkurt, stendur tú og hajar minst einar triggjar ferðir, dórenn tú fatar, hvat ið er. Brugdan

kann neyvan vera seinri í vendini enn tú. Slíkan ein krumbakal vil eg ikki hava til dóttur mína.

TRYGVI:

Men eg eri so góður við Gunhild, og vit kunnu ikki skiljast. Tað ber ikki til.

SIGVALDUR:

Nú verður tað, sum eg havi sagt, og vága tær ikki at tala aftur til Gunhild.

TRYGVI:

Farvæl, Sigvaldur! Eg vænti, at tað kortini kemur aftur í aftur hjá mær og Gunhild. (Fer og mætir Gunhild í durunum.)

SIGVALDUR:

Tú skalt fáa annað at siggja.

GUNHILD

(inn):

At tygum kundú vera so harður, tað grunaði meg ikki.

SIGVALDUR:

Harður sigur tú! Eg skal vísa tykkum, hvør ið

GUNHILD

Eg skal víta.

HEINI:

(inn):

Hvat vil húsbóndin mær?

SIGVALDUR:

Nú, hvussu gekkst við kvíguni? Fekkt tú hana væl inn í bátn?

HEINI:

Ja, vit komu fram í øllum góðum og fingu einki óhapp. Hon gekk inn í bátn sjálv, og ikki var hon vát um beinini, sum eisini betri var, tí hon hevði ikki sokkar hjá sær.

SIGVALDUR:

Hatta lagið á tær í dag! Men hvussu heldur tú vinmánnin fara at dæma hana?

HEINI:

Óivað væl. Hon er av góðum slag, og so er